

Möhtərəm Prezidentim,

Zati-alilərinizi Ali Baş Sərkərdəliyinizlə tarixi Zəfər duyğularını yaşadığımız əvəzsiz fəxrli çağlarda xalqımızın birmənalı yekdil rəyi, iradəsinin ifadəsi olaraq yenidən Azərbaycanımızın Prezidenti seçilməyiniz münasibəti ilə ürəkdan, səmimiyyətlə təbrik edirəm.

Bu seçim müstəqillik illərimizdə ilk dəfə ölkəmizin hər guşəsində, otuz il işğal altında qalmış ana torpaqlarımızın hər kəndində, qəsəbəsində, şəhərində keçirildiyi üçün yaddaşlara həkk olub gələn əsrlərin səhillərində də ürəklərdə yaşayacaqdır!

Qırx dörd günlük Ana Vətən Müharibəmizdə yaşadığımız möhtəşəm Zəfər Ulu Tariximizin azı son 250 ildə qazandıqımız ən böyük qələbəmizdir. Son 250 ildə bundan möhtəşəm Zəfərimiz olmayıb. Əksinə – bu uzun əsrlər boyunca yalnız Ana Vətənimizin ayrılmaz guşələrini parça-parça etmişdik. Nəhayət, Ali Baş Sərkərdəliyinizlə Möhtəşəm Zəfərimizi yaşadığımız! Bu – tariximizdə həmişə yaşayacaq möhtəşəm hadisə Ulu Öndərimizin ideyalarının ən böyük təntənələrindəndir. Zati-alilərinizin hamı ölkə Prezidentimiz, həm də Ali Baş Sərkərdəmiz kimi yüksək peşəkar, ölçülü-biçili, dəqiq, müdrik strateji siyasətinin bəhrəsidir. İndi dünyanın inkişaf etmiş ölkələrində ən yüksək səviyyəli müharibə, hücum – müdafiə, döyüş-sursat biliciləri – mütəxəssisləri tarixdə görünməmiş Ana Vətən Müharibəmizin Zəfəri üzərində baş sındırılır.

Hələ Sovetlər Birliyi dövründə “erməni xəstəliyinin davası-dərmanı yox” yazmışdım. Təbətətdə haqiqətən belə əlacsiz xəstəlik mövcuddur. Ancaq ondan dərəcəsi “erməni xəstəliyinin” ictimailəşdirilməsi, siyasiləşdirilməsi, qəsbkarlığa, işğalçılığa çevrilməsidir. Hələ ötən əsrin səksəninci illərinin sonlarında Sovetlər Birliyi Parlamentinin deputatı, erməni təcavüzünün önündə gedən şeypuçulanı Qalina Staravoytova mətbuatda açıq bəyan edirdi ki, “erməni xəstəliyi” nə tutulub. Ancaq bu xəstəliyə tutulduğunu gizlədərək, mütəxəssislərlə əməkdaş olmayan çoxları, məsələn – Mixail Qorbaçov Qalina Staravoytovadan daha təhlükəli idi. Mixail Stavropol ölkəsində doğulmuşdu, böyümüşdü. Erməni lobbisinin təsirli olduğu bu bölgənin sakini Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin katibi, Siyasi Büro üzvü, sonra isə Baş Katibi və... nəhayət – nəhəng imperiyanın birinci və sonuncu Prezidenti seçiləndə ermənilər bayram içindəydilər. Deyirdilər: “Həmyerlimiz” seçildi!”. Onda erməni qanı olduğunu söyləyənlər də vardı. Haqiqətdir? Demək istəmirəm. Amma erməni xəstəliyinə tutulduğu şübhəsizdir!

Mixail “yaxşı” anlayırdı: Heydər Əliyev Siyasi Bürodə ola-ola erməni separatizmi baş qaldıra, 20 Yanvar, 26 Fevral soyqırımları, Qarabağdan, Qərbi Azərbaycanıdan amansız deportasiyalar baş verə bilərdi – ona görə ilk növbədə Siyasi Bürodən istefasına nail olmalı idi. Bəs Azərbaycan rəhbərliyinə kimi gətirməli? Komsomol həmkarı, əslində pioner baş dəstə rəhbərinin xatırladığı Vəzirov. Komsomoldan onu yaxşı tanıyırdı, sarıştısiyiyinə, anti-millili xüsusiyyətlərinə bələd idi. Bəs 20 Yanvar müsibətinin ertəsi günü Vəzirov “Zaporozhets” avtomobilində hava limanına qaçandan, oradan da Moskvaya uçandan sonra onun anti-Azərbaycan fəaliyyətini kim davam etdirə bilərdi? Mixailin fikrinə, Ayazdan “yaxşı” ola bilməzdi. Arvadı Rəisə Maksim qızı Altayda doğulub boya-başa çatsa da, hətta ərboman türk kökənli olduğu deyilsə də ABS ermənisindən bahalı hədiyyə almış nəhəng İmperiyanın “imperatoritsası” olduğu vaxtlarda da təkbiz olunmadı...

Dünya sanki Xalqımızın son yüz illiklərdə üzlaşdırdığı soyqırımlarından, deportasiyalardan, müsibətlərdən “xəbərsiz”di. Qırx dörd günlük Ana Vətən Müharibəmizdə, 23 saatlıq antiterror əməliyyatımızda “dəmir yumruğunuz” və polad iradəni erməni xəstəliyinin əbədi əlacı oldu!

Onlar axır ki, düşünməlidirlər – başlarının üstündə dəmir yumruq, xalqımızın öndə gedən polad iradəsi var. Öztünüzlü bəyan etdiyimiz kimi: “Xankəndində qutuya atdığım bülleten erməni separatçılarının tabutuna vurulan son mismar idi”. O mismar eyni zamanda ictimailəşmiş, siyasiləşmiş, yüz illər uzunlu fəlakətlər törədən erməni xəstəliyinin tabutuna vurduğunuz son mismar idi! O mismar həm də, “dəmizdə-dənizdə” xülyasının, konkret olaraq – qaradaş Türkiyənin şərqinə, məhrəban qonşumuz Gürcüstanın cənubuna ərazi iddialarının tabutuna da əbədi qapadı. Sonra dirçəldiyiniz Ana Şuşadan Dünyaya üz tutdunuz: “Heç kim bizə dikte edə bilməz! Bizim daxili işlərimizə müdaxilə edə bilməz!”. Xankəndində erməni separatizminin tabutuna çaldığımız o son mismarın mənzilli səsi və Şuşa bəyanatınız Parisdə, Strasburqda, Brüsseldə, Vaşinqtonda, Nyu-Yorkda, Dehlidə, Afınada ... da eşidildi! Oralarda da erməni xəstəliyinə yoluxanlar var – əvvəlcə tir-tir əsdlər, sonra deyəsən – yavaş-yavaş dərindən fikrə dalmağa başladılar. Allah şafalarını versin. Təbətətdəki erməni xəstəliyi isə həmişə onlarla qalacaq - xəstəlik erməni xislətinin təzahürüdür.

Mən Ulu Öndərim Heydər Əliyevin bilavasitə rəhbərliyi altında çalışdığım üçün həmişə qürur və iftixar hissələri yaşayıram. Ulu Öndərimi hər dəfə dinləməklə inanırdım, bir daha əmin olurudum ki, torpaqlarımız işğaldan azad olunacaq, ölkəmizin ərazi bütövlüyü bərpa ediləcəkdir. İşğal olunmuş rayonlarımızın məcburi köçkünlərinin nümayəndələri ilə keçirilən görüşlərdə bu inamın bir daha şahidi olurduq. Sonralar həmin görüşlərin materiallarını bir sanballı kitab şəklində nəşr etdik. Həmin kitabın adı belə idi: “Biz öz yurdumuza qayıdacağıq!”

“Xəşbəxtəm ki, Ata vəsiyyətini yerinə yetirdim!” - müdrik, aforizm deyiminizi icazənizlə öz dilimlə - öz kiçik “redaktəmdə” təqdim etmək istəyirəm: “Biz hamımız, bütün Xalqımız hədsiz xəşbəxtik ki, Zati-alilərinizi Ulu Öndərimizin Vəsiyyətini layəqətlə, şəərəflə, qəhrəmanlıqla yerinə yetirdi!”

Prezident seçkiləri öncəsi mətbuatda inamla bəyan etmişdim: “Siyasi vəzifələrdə və diplomatik fəaliyyətimdə Müstəqil Dövlətlər Birliyinə daxil olan və bölgənin digər dövlətlərinin çox ali liderləri ilə görüşmüşəm, onları dinləmişəm, təmasda olmuşam. Qətiyyətlə bildirirəm: yalnız ölkəmizdə deyil, bu böyük coğrafi məkanda Onun alternativ

**Tarı! Dərgahında bir misra olum,
Könül! Allahından sən hünər ist!
Saçım da qalmadı, bir ölçim yolum,
Səpim Şahidlərin məzarı üstə.
Dekabr, 1990.**

Bu yaxınlarda Moskvada Baykal-Amur Yolunun çəkilişinin əlli illiyinə həsr olunmuş möhtəşəm yubiley tədbiri. Keçən Əsrin Tikintisi adlandırılan o əvəzsiz yolun inşasında Sovetlər Birliyinin demək olar - bütün on beş müttəfiq respublikası iştirak etmişdir. Ancaq Prezident Vladimir Putin yarımsəhrilik yubileyə yalnız Zati-alilərinizi dəvət etmişdi. Yolun tikintisində iştirak edən mütəxəssislərin, inşaatçıların Ulu Öndərimiz haqda söylədikləri xoş sözləri dinlədikcə ürəyimiz dağa döndürdü. Mən o vaxtlar da belə düşündürdüm – bu yubiley tədbirindən sonra isə tamamilə əmin oldum: Onsu o nəhəng tikintini başa çatdırmaq mümkün deyildir! Məhz qeyri-adi yüksək təşkilatçılıq qabiliyyətini, işgüzarlığını, insanlarla səmimi işləmək məharətini nəzərə alıb əsrin ən böyük qəzası Çernobil partlayışı baş verəndə Onun məzuniyyətdən geri qayıdış fəlakətin aradan qaldırılmasını xahiş etdilər. Səbəb? Siyasi Bürodə Onun alternativiyə xoi idi!

Möhtərəm Prezidentim,

İyrimə doqquz il Ulu Öndərimin və Zati-alilərinizin rəhbərliyi altında siyasi, diplomatik vəzifələrdə çalışdığım dövrdə mənim səmərəli işim üçün yaratdığınız ideal şəraiti

Son mismarın səsi...

Xankəndində erməni separatçılarının tabutuna vurduğunuz son mismarın səsi Parisdə, Strasburqda, Brüsseldə, Vaşinqtonda, Nyu-Yorkda, Dehlidə, Afınada... da eşidildi!

Epistolyar qələmlə

yoxdur! Ona görə də yaxınlaşan seçkilərdə mütləq qələbəsi şəksizdir!” Düşmənlərimiz tərəfindən də təkbiz olunmaz bu haqiqət 7 Fevralda mütləq, parlaq təsdiqini bəyan etdi. “...2003-cü ildə verdiyim bütün vədlər yerinə yetirildi. Biz bu gün Ağdamdayıq, Füzulidəyik, Laçındayığı, Qubadlıdayığı, Hadrutdayığı, Kəlbəcərdəyik, Şuşadayığı, Xocalıdayığı, Ağdərədəyik, Əsgərandayığı, Xankəndindəyik! Yeni dövr uğurla başlayır, uğurla da davam edəcəkdir. Yolumuz açıq olsun!” - bəyan etdiniz. “... İndi yeni dövr başlayır. Biz bu dövrə alınıbuz açıq, üzümüz ağ, başımız dik daxil oluruq. Bu dövrün böyük nailiyyətləri olacaq...”!

2021-ci ildə Şuşada, 2022-ci ildə Suqovuşanda, 2023-cü ildə Taliş kəndində, bu il isə Xankəndində Novruz Bayramı tonqalını qaldırdınız. Əminəm ki, Zati-alilərinizin Prezidentliyi dövründə Qərbi Azərbaycandan didərgin salınmış yüz minlərlə soydaşlarımız Novruz şənliklərinin doğma yurdlarında - Zəngəzurda, Dərələyəzdə, Vedibasarada, Zəngibasarada, Dərəçiqəkdə, İrəvanda, Göyçədə, Qaraqoyunluda, Həməmlidə, Baranada, Cəlaloluğda... keçirəcəklər!

Zati-alilərinizi kimi əvəzsiz Dövlət Başçımız - qədirlən, mərd xalqımızın ətrafında sıx birləşdiyi Prezidentimiz, Ali Baş Sərkərdəmizin rəhbərliyi ilə yolumuz, inşallah - bundan sonra daim açıq olacaq, itirdiklərimizi geri qaytaracağıq!

Bu sətirlər 24 aprelə yazılır. Dünyaya yayılmış erməni yalanının 109-cu ilində. Tarixi Zəfərimizdən sonra bu erməni ağ yalanını guya haqiqət kimi qəbul etmiş ölkələr də nəhayət, ayrılmalı, ağ yalana deyil, sadə, ağağpaq haqiqətə inanmalıdır: türk xalqları Ulu Tarixin heç bir mərhələsində soyqırım törətməyiblər, əksinə, ermənilər türkləri, azərbaycanlıları dəfələrlə soyqırımlarına, deportasiyalara, etnik təmizləmə müsibətlərinə məruz qoyublar. Bu haqiqətləri - 109 ilin ağ yalanını dünyada ən dərindən, ən müfəssəl bilənlər ermənilərin özləridir!

Qazaxın otuz ildən çox işğal altında qalan kəndləri bir güllə atılmadan anasına qayıtlardı - bu da son mismarın sədalarındandır! O Səda hələ çox səslənəcək – gələn əsrlərdə də!

Haqiqət nazilər, nazilər ... ancaq qırılmaz. Bu sətirləri yazanda başqa bir deyim də yadıma düşdü: bəzən haqiqətin bütövlükdə aşkarlamasının da Zamana ehtiyacı olur. Əlbəttə, təəssüf ki!!! Amma belə hallar da olur. “Yenidənqırma” deyilən həyata, haqiqətlərə, tarixə qarazlı yanaşmalar zamanında (o illərin özündə də mən bu üzdanaraq siyasəti mətbuatda “yenidənqırma” saymışam) ən yeni tariximizdə yaxşı, ya pis na olmuşduca hamısının üstündən ağına-bozuna baxmadan xətt çəkirlər. O sırada Baykal-Amur Yolunun çəkilişində Ulu Öndərimizin öndə gedən polad iradəsi var. Öztünüzlü bəyan etdiyimiz kimi: “Xankəndində qutuya atdığım bülleten erməni xəstəliyinin tabutuna vurulan son mismar idi”. O mismar eyni zamanda ictimailəşmiş, siyasiləşmiş, yüz illər uzunlu fəlakətlər törədən erməni xəstəliyinin tabutuna vurduğunuz son mismar idi! O mismar həm də, “dəmizdə-dənizdə” xülyasının, konkret olaraq – qaradaş Türkiyənin şərqinə, məhrəban qonşumuz Gürcüstanın cənubuna ərazi iddialarının tabutuna da əbədi qapadı. Sonra dirçəldiyiniz Ana Şuşadan Dünyaya üz tutdunuz: “Heç kim bizə dikte edə bilməz! Bizim daxili işlərimizə müdaxilə edə bilməz!”. Xankəndində erməni separatizminin tabutuna çaldığımız o son mismarın mənzilli səsi və Şuşa bəyanatınız Parisdə, Strasburqda, Brüsseldə, Vaşinqtonda, Nyu-Yorkda, Dehlidə, Afınada ... da eşidildi! Oralarda da erməni xəstəliyinə yoluxanlar var – əvvəlcə tir-tir əsdlər, sonra deyəsən – yavaş-yavaş dərindən fikrə dalmağa başladılar. Allah şafalarını versin. Təbətətdəki erməni xəstəliyi isə həmişə onlarla qalacaq - xəstəlik erməni xislətinin təzahürüdür.

Ancaq “yenidənqırma”, “aşkarlıq” əxlaqsızlığı bunu tələb edirdi və Azərbaycanda Moskvaya – Qorbaçovaya, İrəvana – daşnaklara çoxlu züly tutanlar vardı.

Ulu Öndərimi nüfuzdan salmaq üçün dərindən-qabıqdan çıxan antimillili “mirzələr” yalanları, böhtanları bitəndə Baykal-Amur Yolunun hədəf yerə çəkilməsindən - o qədər vəsait xərcənməsindən arınmadan yazırdılar. O illərdə Qorbaçovsağa “yenidənqırma-ya”, 20 Yanvara, Ermənistanın təcavüzünə, didərginlərə, “aşkarlığa” qələmə aldığımız və mətbuatda çap olunmuş, kitablarımız nəşr edilmiş çoxsaylı şeirlərim, publisist yazılarım, müsahibələrim var. 1990-cı ildə yazılmış “Aşkarlıq” şeirindən misralar düşür yadıma:

“Aşkarlıq”
Siz... eyyy...
paşlı güllələri
təptəzəcə zurna sayıb
züly tutanlar,
Dədəsinin,
babasının,
nənəsinin ahlarmı
unudanlar,

Hünəriniz varsa əgər -
Bu topraklar,
Bu tankların
qabağna çıxın indi,
Beşə addım aralıdan
özünüza baxın indi,
Qulaq verin o dünənki sözünüza -
tütürün öz üzünüza.
Görün necə
Gözlərimiz önündə
Hürə-hürə it oldular.
Bira, gənə, bit oldular
açıq-aşkar.
Ac canavar taxt başında,
qabağında -
neçə qurban,
neçə şikar
açıq-aşkar.
Bayquş daha sığammadı
kürsülərə,
ekranlara
açıq-aşkar.
Təzə heykəl qoyacaqlar
böhtanlara,
yalanlara
açıq-aşkar.
Görün necə
Gözlərimiz önündə
Güvə dönüb oldu dəvə
açıq-aşkar.
İçinizdə zərrə qədər haqq qahrına,
Aşkarlıqda üz istəyin -
Rəhmət deyən Brejneva
açıq-aşkar.
Sənə güllə atmadı ki?
Öz evindən,
öz yurdundan
Qorxunc ölümlərlə qovub,
Ocağını,
Torpəğini
düşməninə satmadı ki?
Müsəlmanla - pak insanla
halal, təmiz
düz-cürəyi əzizlədi,
Kremlini daşnaklardan təmizlədi.
Ağır daşdı uzaqlara qaçıb gedən
başkəmənlər ordusunun başında da,
Məramından çəkilmədi
Həyatının bəyaz rəngli qışında da!
Düzüldü, yaman qocalmışdı,
Səngərlərin içi ilə,
Sərt illərin köçü ilə
addım-addım
O pilləyə ucalmışdı!
Çevrəsində - ayanları,
altında öz taxtı idi,
Altmışından o yana da -
çevik, ötkəm,
Axırlarda orden-medal,
şəhrət sevan vaxtı idi...
Yol gəlmişdi
daş-qayal,
dağlı -düzüldü,
Zil qaranlıq, sərt gecəli,
boz gündüzüldü.
Hər yaşılın öz çağı var -
bir gün solur,
Məmməd Arız söyləmişkən -
“Böyüklərin faciəsi böyük olur...”
Nə boş vədlər paylayırdı,
Nə də yalan,
Göz yaşıyla ayrılırdı
dostlarından...
Göylər sakit, təmiz idi... açıq-aşkar!
Dişarlara,
ölkələrdə ulduz-öldüz
sapələnmis dostlarımız
səzi idi açıq-aşkar.
Yağ düşmənin baş götürüb
cəhənnəmə əkilmişdi açıq-aşkar,
Bədxahlıqlar,
paxıllıqlar
öz qınına çəkilmişdi
açıq-aşkar.
Gecəyari deyə-deyə,
gülsü-gülsü
qayırdırdıq işdən evə
açıq-aşkar,
İndi min yol

rəhmət deyən Brejneva
açıq-aşkar.
O illərin nəydi adı? -
Nə bilirdim?
Ev tikirdik, yol salırdıq,
Gecələr də iş başında -
ciddi, ayıq!
Hər ötən gün fəxr dolu
yüngünluqdu,
Sonra... səksən beşin aprelində
bir gündə
Neçə ilə
ad uydurduq:
“durgunluqdu...”
Xam torpaqdan kosmosacan
yolları bas kim çəkmişdi?
Torpəğini kim becərib,
kim əkmışdi?
Tarixə də belə qəbir,
ölüm olar açıq-aşkar?
Gələcəyə belə böhtan,
bela yalan,
zülyüm olar açıq-aşkar?
Deyir: sən sus,
mən çağlayım,
açıq-aşkar,
İmperiya lingi ilə
yerdən üzüm ayağımı,
Öz başını öz baltanla
dibdən kasım açıq-aşkar.
Çempion ol cahan üzrə
həm lallıqda,
həm korluqda
həm karlıqda...
Adın çixsın gen dünyaya ... “aşkarlıqda”!
1990.

Əncə dediyim kimi, yenidənqırmanın tərətdiyi fəlakətlər o illərdə mənim poeziya, publisistika yaradıcılığımın əsas mövzusu oldu. Onların sarı çoxdu. “Doxsan birinci il” şeirini xatırlamağa bilirməm:

**Doxsan birinci il kəsdə qapımı,
Doxsanıncı ilin harayındayam.
Özüm qandalladım köhlən atımı...
İndi əli yalın, pay-piyadayam.**

**Yarıldı min yerdən sinəsi Yerin,
Tələ də, ömür də qaldı yarıda.
Elə bilirəm ki, fəlakətlərin
Səbəbi də mənim, günahkarı da!**

**Tarı! Dərgahında bir misra olum,
Könül! Allahından sən hünər ist!
Saçım da qalmadı bir ölçim yolum,
Səpim Şahidlərin məzarı üstə.**

**Bu necə gecədir, bu necə səhər?
Mən nə gələcidi, necə gedirdi?
Millətdən, hümmətdən sağlıq deyənələr,
Millət də, hümmət də zindana düşdü.**

**Bağlandı qolların yazıq haqiqət,
Soydular dərinə başdan-ayağa.
Dəyişdi ruhumu Ana töbiət...
Sənə min rəhmət, ey “Durgunluq” Ağa!**

**Sənə də min rəhmət, Leonid kişi!
Zəhmət də, urzu da varmış baxtımda.
Ötənlə, keçənlə olmadı işin,
Şah kimi dolandınlı sahlıq taxtımda.**

**Nə milli xəyanət, nə də sui-qəsd...
Sözünü hər yerdə kəsəcə dedin.
Özün yerli-dibli xalis xacpərəst,
Fəqət müsəlmanla müsəlman idin!**

**...İşğil qamçılar hər addımda şəp,
Toplar da tuşlanar İslama sarı,
Sizə də zamanın gülləsi dəyər,
“Səlib yürüşü”nün davamçılari.**

**Elə günə düşdüm - bir həyanım yox,
Qoca dərdimin də bağı qanadı,
İtirənim min-min... Axtaranım yox,
İtirədim olurmdu doğmanı, yadı?**

həmişə minnətdarlıqla bəyan etməklə yanaşı, bu yazımda yalnız siyasi, diplomatik fəaliyyətim üçün deyil, həm də Ulu Öndərimin və Zati-alilərinizin mənə rəhbər vəzifələr tutmuş, anti-millili, siyasi rəykarların təxribatlarından birmənalı qoruduğunuzla bağlı haqiqətləri qısaca, ümumi şəkildə olsa da, açmağa bilmərəm. Məni anti-millili ünsürlərin riyakar böhtanlarından, qara ləkələrdən ardicil qorudunuz, fəaliyyətimə dövlət səviyyəsində dəyərləndirdiniz. Ölkəmizin ali mükafatları - “Şəraf” ordeni, İkinci dərəcəli “Vətəna xidmətə görə” ordeni, “Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fəxri Fərmanı” ilə təltif etdiniz. Üç dəfə yeni təyinatlarım barədə Sərəncam imzaladınız.

İftixarla xatırladığım bir məqamı da deməyə bilmərəm. Hələ 1978-ci ildə, 34 yaşında olanda İrəvanda yaşaya-yasaya, işləyə-ışlaya Ulu Öndərimizin rəhbərlik etdiyi Mərkəzi Komitənin Bürosunun qərarı ilə onda Ölkəmizin ən yüksək mükafatı - Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin Fəxri Fərmanı ilə təltif olundum. Ulu Öndərim sort sovet rejimində də respublikadan kənarında yaşayan, ermənilərin millətçi kimi qələmə verdikləri, o vaxtlar gənc sayılan yazıçının mədəniyyətimizin, incəsənətimizin, ədəbiyyatımızın inkişafında fəaliyyətini belə yüksək dəyərləndirdirdi! Başqa bir heç vaxt unudulmaz bir məqam: 2002-ci ildə Gürcüstan Prezidenti Eduard Şevardnadzenin Sərəncamı ilə mənə “Layaqət” ordeni verildi. Ulu Öndərim mənə dəvət edib təbrik etdi, söylədi ki, bu orden Gürcüstanın yüksək mükafatıdır. Xeyli çətin görüşümdə qonşu ölkədə ictimai-siyasi proseslərdən, soydaşlarımızın hüquqlarının qorunması məsələlərindən, iki respublika arasında əməkdaşlığın inkişafı perspektivlərindən müfəssəl danışdıq. Bu səhərlə bağlı tapşırıqlarım, tövsiyələrinə verdi. Başqa heç nə demədi. Bir ay sonra növbəti dəfə Gürcüstanda səfərdə olanda, Eduard Ambros oğluna yüksək mükafat üçün təşəkkür etdim. Prezidentin cavab sözü olduğu kimi yadımdadır: “Mən Sərəncamı imzalayanda öncə Heydər Əliyərə oğluna telefon açdım - Sizi soruşdum, qərar layihəmi bildirdim. Çox yüksək fikirlər söylədi. Mən də Sizə təşəkkür etdim”.

Bu uzun dövrdə xarici ölkələrin – məsələn, “Qırğız Respublikası Hökumətinin Fəxri Fərmanı”, “Dağıstan Respublikasının Fəxri Fərmanı”... və beynəlxalq təşkilatların yüksək mükafatlarına layiq görülməyimdə Ulu Öndərimin və Zati-alilərimizin mənə yaratdığınız fəaliyyət şəraitinin notisəsidir.

Yüksək vəzifəli neçə siyasi riyakar Ulu Öndərimə mənim haqqımda fəsiləsiz olaraq uydurmuş, böhtanlar deyirdilər. Onları açmıram. Ancaq mənı heyrtləndirən o idi ki, uzun illərdə bir dəfə də olsun – Ulu Öndərim soruşmadı: deyilənlər nə məsələdir, ya bunlar sənədən nə istəyirlər? Birə dəfə də olsun - soruşmadı və heç işarə də etmədi. İllər ötəndən sonra mən bu barədə heyrtlə Zati-alilərinizə məruzə etdim, onu da söylədim: “Bilirəm - Zati-alilərinizə də həmişə mənim haqqımda xoş sözlər demirlər...”. Sözümlü o siyasi riyakarlara sillə kimi yaddaşımıza həkk olundu: “Qoysun desinlər. Mən elə deyilənlərə inanmıram!”.

Bela obyektiv, qayğılı münasibət yalnız mənə, ya az sayda insanlara aid olsaydı indi xatırlamazdım. Bu sətirləri yazma-yazma uzun illər Ulu Öndərimin və Zati-alilərimizin rəhbərliyi altında işlədiyim illərdəki dəqiq müşahidələrimə əsaslanıb indicə qeyd etdiyim ünsürlərdən qoruduğunuz neçə-neçə yaradıcı ziyalının, alimin, ictimai-siyasi xadimin, rəsmi vəzifəli şəxslərin... adlarını inamla çəkə bilərəm. Belə obyektivlik, qayğı, diqqət də Ulu Öndərimdən qalandır, Onun əvəzsiz əməlinin mükəmməl davamıdır.

Özünüzlü bəyan etdiyiniz kimi – hər bir vətəndaşın, hər bir azərbaycanlının Prezidentisiniz. Haqiqətdir – hər bir vətəndaşımı-zı, hər bir azərbaycanlıyı qoruyursunuz!

**Tarı Sizi qorusun!
Dərin ehtramla,**

**Hidayət ORUCOV,
Azərbaycan Respublikasının
Birinci Dərəcəli Dövlət Müşaviri,
Fövqəladə və Səlahiyyətli səfir,
Əməkdar incəsənət xadimi**
24 aprel, 2024-cü il.